

Paraleipomena tou profetou Ieremiou

<https://hdl.handle.net/1874/10264>

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ

ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

LIBER APOCRYPHVS.

Τὰ παραλειπόμενα τοῦ προφήτου Ἰερεμίας.

Ἐγένετο ἡμεῖς ἀχρηλωμένοι ὄντες, οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
ὑπὸ τῆς βασιλείας τῶν Χαλοάμων, ἐλάληθεν ὁ θεὸς πρὸς
Ἰερεμίαν λέγων. Ἰερεμιά οἱ ἐκλεκτοὶ μου, ἀνάστη καὶ ἐξέλθε ἐκ
τῆς πόλεως ταύτης ἐν καὶ βασιλείᾳ ἐπισημῶς ἀπολιώ αὐτήν διὰ
τὸ πλήθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν κατοκόντων ἐν αὐτῇ. ἡμεῖς
προβουλάμεθα ὡς βύβλος ἐφ' ἑαυτὴν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ὡς τείχος ἀδαμάντινος περικυκλώμεθα αὐτήν. νῦν ἐν ἀνοστήσει
ἐξέλθετε πρὸ τῆς ἡμετέρας τῶν Χαλοάμων κυκλώσει αὐτήν.
καὶ ἐλάληθεν Ἰερεμίας πρὸς κύριον λέγων. παρακαλῶ σε
κύριε, ἐπιστρέφον μοι τὸ δόλωός σου λαλῆσαι ἐνώπιόν σου. ἔπει-
σάς με ὁ κύριος λέγει ὁ ἐκλεκτός μου Ἰερεμίας, καὶ ἐλάληθεν Ἰε-
ρεμίας λέγων. κύριε παντοκράτωρ παρακαλῶ σὴν πόλιν βαβυλῶν
ἐκλεκτὴν ἐν χειρὶ τῶν Χαλοάμων. ἡ καυχῆθηται ὁ βασιλεὺς
κατὰ τὸ πλήθος αὐτῆς, καὶ εἶπη ὅτι ἐνίχυθα ἐπὶ τὴν Ἰερου-
σόλημ τὸ θεῖον, καὶ κύριε ἐμῶν. ἀλλ' εἰ δόλωμα βούλομαι ἐκ τῶν
χειρῶν σου ἀφανισθῆτω. καὶ εἶπεν ὁ κύριος τῷ Ἰερεμίᾳ, ἐπειδή ἐκ-
λεκτός μου εἶ, ἀνάστη ἐν καὶ βασιλείᾳ καὶ ἐξέλθε ἐκ τῆς πόλεως ταύ-
της, ἐπισημῶς ἀπολιώ αὐτήν διὰ τὸ πλήθος τῶν ἀμαρτιῶν τῶν
κατοκόντων ἐν αὐτῇ. ἔπειτα ὁ βασιλεὺς ἡμετέρας αὐτῆς
ἐμνήσθηται ἐβελθεῖν ἐν αὐτῇ. ἐν τῇ ἡμέρᾳ πρῶτος ἀνοίξω τὰς
θύρας αὐτῆς. ἡμεῖς ἀνάστηθι ἐν καὶ ἀπαλῶ πρὸς βασιλείαν
καὶ ἀπαγγείλου αὐτῷ τὰ ῥηματα ταῦτα, καὶ ἀκούσαντες ἐκτε-
ύωσιν τὸν κύριον ἔλθου ἐπὶ τὸ τείχος τῆς πόλεως, καὶ λέξω
ἐν ἡμέρᾳ, ὅτι ἐὰν μὴ ἐμὴ πρῶτος ἀφανίσω τὴν πόλιν, ἔσθω
τα ἐβελθεῖν ἐν αὐτῇ.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ κύριος ἀπέλθεν ἀπὸ τῶ ἱερουσ, ἱερουσ
 δὲ ὁ ἱερουσ ἀνῆλθεν ταῦτα τῷ βαρῶ. καὶ ἔλθοντες εἰς
 τὴν πόλιν τῶ θεῶ, διεσπρῆξεν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἱερουσίας, καὶ ἐπέθηκε
 χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶ, καὶ ἤρξαντο ἀμφοτέρω κλαίειν ἐπὶ
 ἀμνηστῶ τῶ θεῶ. καὶ ἐπὶ αὐτὸν ὁ βαρῶ χεῖρας παθόμενον ἐπὶ
 τὴν κεφαλὴν αὐτῶ, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶ διεσπρῆξεν, ἐκραξεν φωνῆ
 μεγάλη λέγων. Πάτερ ἱερουσία τί ἐστίν σοι, ἣ πόβον ἄμαρ
 τῆμα ἐποίησας ὁ λαός, (εἰπαὶ ὅτι) ἡμαρτῆμα ὁ λαός χεῖρας
 ἐπέθηκε ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶ. Ὁ ἱερουσίας καὶ ἤνετο
 ὑπερ τῶ λαῶ, εἰς αὐτὸν ἐπέθηκε τὸν ἡμαρτῆμα ἡμεῶ τῆμα
 ἐπὶ αὐτὸν βαρῶ λέγων. Πάτερ ἱερουσία τί ἐστίν σοι. εἰπαὶ
 ὅτι αὐτῶ ὁ ἱερουσίας φυλάξει τῶ λαῶ τὰ ἱμάτια ἐς ἀλλὰ
 μαχλοῖν ἰδόμενον τὰς καρδίας ἡμῶν, καὶ μὴ ἀντὶ ἡμεῶν
 νοῦν ἐπὶ τὰς πόβους, ἀλλὰ κλαύμενον εἰς ὅτι ἡμεῶν
 αὐτῶ ἀκρίβως, ὅτι ἡμεῶν ἐλεῆθαι τὸν λαόν τούτου. καὶ ἔπαι
 βαρῶ. Πάτερ ἱερουσία τί γέγονεν. καὶ ἔπαι ἱερουσίας ὅτι ὁ
 λαός παρακλήσει τὴν πόλιν εἰς χεῖρας τῶ βαβυλωνίων χαλοκίων,
 τῶ ἀχλω τῶν λαῶν εἰς βαβυλωνίαν. καὶ ἀκρίβως ἡ
 δεχ ἔπαι καὶ αὐτῶ τὰ ἱμάτια αὐτῶ, λέγων πάτερ ἱερουσία,
 τίς σοι ἡμεῶν τῶν ἡμεῶν, καὶ ἔπαι αὐτῶ ἱερουσίας ἐκ τῶν ἡμεῶν
 κτὼν μετ' ἐμῶν εἰς τὴν πόλιν τῶν ἡμεῶν, καὶ ἡμεῶν ἔπαι ὅτι
 ἀληθῶς ἐστίν τὸ ἡμεῶν τῶν ἡμεῶν, ἔπαι ἡμεῶν ἐν ἀμφοτέρω ἐπὶ τῶν
 ἡμεῶν κλαύειν, καὶ ἡμεῶν διεσπρῆξεν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ
 ἡμεῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν. ὅτε δὲ ἤνετο ἡ ψαὶ καὶ ἡ
 εἰπαὶ ὁ κύριος τῶ ἱερουσίας ἡμεῶν αὐτῶ ἐπὶ τὸ τῶν τῶν πο
 λέως ἱερουσίας καὶ βαρῶ, καὶ ἡμεῶν ἐπαι φωνῆ βαβυλωνίων
 καὶ ἡμεῶν ἡμεῶν, ἐκ τῶ ἡμεῶν κατέχοντες λαμπράς, τὰς
 χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἡμεῶν ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν. ἰδόντες
 δὲ αὐτῶ ἱερουσίας καὶ βαρῶ ἐκλαύειν καὶ ἔπαι, τὸν ἡμεῶν
 κλαίειν ὅτι ἀληθῶς ἐστίν τὸ ἡμεῶν. παρακλήσει δὲ ἱερουσίας τῶ
 ἡμεῶν λέγων. παρακλήσει ὅτι ἡμεῶν μὴ ἀπολέθητε τὴν πόλιν
 εἰς αὐτὸν ἐπερωτήθει τὸν κύριον ἡμεῶν ἡμεῶν. ἰδόντες δὲ κύριος
 τῶν ἀγγέλων λέγων. μὴ ἀπολέθητε τὴν πόλιν ἀληθῶς, εἰς λα
 ἡμεῶν μετὰ τῶ ἀκρίβως μὴ ἱερουσίας. τότε ὁ ἱερουσίας εἰπαὶ
 ἡμεῶν πρὸς κύριον λέγων εἰπαὶ ὅτι κύριε, κλεῖθρον μὴ λαλῶν
 φωνῶν ὅς, καὶ ἔπαι ὁ κύριος, λαλεῖ ὁ ἀκρίβως μετ' ἱερουσίας!

καὶ εἶπεν ἱερεμίας, ἰδοὺ κύριε, ἐνώκαμαν ὅτι παραδίης τὴν πόλιν
 σου εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν σου, καὶ ἀπαρῆβι τὸν λαόν σου
 βαβυλωνίαν. τί θάλας ποιήσεις τὰ ἄγια σου ὁ κύριος, καὶ εἶπεν αὐτῷ
 κύριος. ἀφοῦ αὐτὰ καὶ παρὰ τὴν ἡλιαν, ἀπὸ τῆς φωνῆς
 τοῦ κλιθάντου σε, ἐν τῇ περιβόῃ τῶν ὑδάτων ὁ ἄβρααμ
 δεῖ ἐν πλά θρηνηθῆναι, ἐν ἑπτά καρπῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ληξὶ
 τὴν ἡμεροσθητὰ σου. φύλαξον τὰ ὅκνη τῆς λειτουργίας, εἰς
 τῆς διωλεύδους τοῦ ἡναπημῆος.

Ἐλάλησαν δὲ ἱερεμίας λόγων, παρακαλῶ σε κύριε δεῖ
 ξον μοι τὴν παιδίαν ἀδιμέλεχ. τὸ ἀδιόπι, ὅτι πολλὰ ἐναρη
 βία ἐπαίρει τὸ δαῖν σου ἱερεμίας. ὅτι αὐτὰ ἀνεβραβάνησεκ
 τὸ λακκὸς τοῦ βαβυλωνίου, καὶ ἔδιδω αὐτῷ ἰδαν τὸν ἀραθῆριον
 τῆς πόλεως ταύτης καὶ τὴν ἐρήμιον, ἀλλ' ἵνα εἰσέλθῃ αὐτὸν
 καὶ μὴ λυπηθῇ. καὶ εἶπεν κύριος τῷ ἱερεμίας. ἀποστείλον
 αὐτὸν εἰς τὸν ἀμπελωνία τοῦ ἀφριπποκ καὶ ἐν τῆ βία τοῦ ἄβρα
 ἐνώθκεπρῶ αὐτὸν, εἰς ἔ ἀποστείρω τὸν λαόν σου ἐν τὴν πόλιν.
 εἶπεν δὲ κύριος ἱερεμίας, ἀπέλαθε θυμῶς τοῦ λαοῦ εἰς βαβυ
 λῶνα καὶ μείνον μετ' αὐτῶν εὐαγγελίζουσαν αὐτοῖν, εἰς ἔ
 ἀποστείρω αὐτοῖς ἐν τὴν πόλιν. καταλύσαν δὲ τὸν βαβυ
 λῶνα εἰς ἔ λαλήσω αὐτῷ. καὶ ταῦτα εἶπὼν ὁ κύριος ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν.

Λ ΤΩ

ἱερεμίας δὲ καὶ βαβυλ εἰσῆλθον ἐν τῷ ἀγιασθῆσι τῶν ἁγίων
 καὶ ἐπαρῆβις τὰ ὅκνη τῆς λειτουργίας παρὶδῶσαν αὐτὰ τῇ
 γῆ, καθὰ ἐλάληθεν αὐτοῦ ὁ κύριος, καὶ ἐνδύως κατέπειν αὐτὰ τῇ
 γῆ, καὶ ἐκάθισαν οἱ δύο, καὶ ἐκλαύσαν ἄμα. πρώτης δὲ γενουμένης
 ἀπέστειλεν ἱερεμίας τὸν ἀδιμέλεχ λόγων, ἀφοῦ τὸν κόφινον καὶ ὅ
 πελδε εἰς τὸ χωρίον τοῦ ἀφριπποκ διὰ τῆς οὐβῆ τοῦ ἄβρα. καὶ ἐνάρις
 ὀλίγα θυκά τοῦ νοβέβι τοῦ λαοῦ, ὅτι ἐπὶ δεῖ ἡ εὐφραδία τοῦ
 δεῖ, καὶ ἐπὶ τὴν κερῆν σου ὁ κύριος. καὶ ταῦτα εἶπὼν ἱερεμίας
 ἀπέλυθεν αὐτὸν. ὁ δὲ ἀδιμέλεχ ἐπάρας τὸν κόφινον
 ἐπορεύθη, καθὼς εἶπεν αὐτῷ ἱερεμίας. πρώτης δὲ γενουμένης
 ἰδοὺ ἡδωαμῆς τῶν χαλδαίων ἐκύκλωσαν πάσαν τὴν πόλιν
 ἱερουσαλήμ. ἐβάλπυαν δὲ ὁμάς ἡγάδος λόγων. ἐβάλατε εἰς
 τὴν πόλιν πάσα ἡδωαμῆς τῶν χαλδαίων, ἰδοὺ γὰρ ἡνεώχθη
 ἡμῖν ἡ πόλις, εἰς βαλῶμε εἰς ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πληθῶς
 αὐτῶ, καὶ ἀχμαλωτεύσαστε πάντα τὸν λαόν.

Βασιλείω

καὶ ὁ ἱερεὺς ἀρας τὰς κλάδας τῆς ἐξῆλης ἐξω
 τῆς πόλεως, καὶ ἐβρίψεν αὐτὰς ἐνώπιον τῆς ἡλίου λέγων. δοιλέμ
 ἦτε, λάβετε τὰς κλάδας τῆς νῆας τῆς δεξ., καὶ φυλάξον αὐτὰς
 ἕως τῆς ἡμέρας, ἐν ἧ ἔξει τάδε βεκύριος ὁ ὄμιλος περὶ αὐτῶν,
 ὅτι ἡμεῖς εἶμε ἐυρεθῆμεν ἀξιοὶ τῆς φυλάξεως αὐτῶν. οἱ ἐπιστῶ
 ποι τῆς ψεύδους ἐβλήθησαν. ἐτι κλαίων ὁ ἱερεὺς τὸν λαόν
 ἤλακοντο ἐπὶ ἐκδύλιστα ὑπο τῆς ἐκδύλιστα τῶν χαλαρῶν. ὁ δὲ
 ὄμιλος ἀπέθηκε χεῖρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, καὶ ἐκάθισεν καὶ
 ἐκλαυσε τὸν ὄμιλον τῆς τὸν λέγων.

διὰ τὴν αἰσθητὴν ἱερὸββαλήμ, διὰ τὰς ἀμαρτίας τῆς ἡραπηνίας.
 λαὸς παρεβόησεν ἐπὶ χεῖρας ἰσθίων. διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμεῶν καὶ
 τῶ λαοῦ, ἀλλὰ μὴ καυχώσθεσθαι οἱ πατριῶται, καὶ μὴ εἰπαίθειν, ὅτι
 ἐβλήθησαν λάθειν τὴν πόλιν τῆς δεξ. ἐν τῇ ἀνὰ καὶ ἡμεῶν, ἀλλὰ
 διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμεῶν παρεβόησαν. ὁ δὲ ὄμιλος ἡμεῶν οἰκίρ
 φηδὲν ἡμεῖς καὶ ἐπιστρέψαμε ἡμεῖς ἐπὶ τὴν πόλιν ἡμεῶν. ὄμιλος ἡ
 ἕως ἐκ ἐχέτε, μακάριοι εἰδὶν οἱ πατέρες ἡμεῶν Ἰσραὴλ καὶ
 Ἰδακ καὶ Ἰακώβ, ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τῆς γῆς ἡμεῶν τῆς δεξ. καὶ ἐκ
 ἡλὸν τὸν ἀφανθρῶν τῆς πόλεως τῆς δεξ. Ταῦτα εἶπὼν ὁ
 ὄμιλος ἐξῆλθεν ἐξω τῆς πόλεως κλαίων καὶ λέγων. ὅτι διὰ
 τῆς ἱερὸββαλήμ ἐξῆλθον ἀπὸ θε. καὶ εἰμέναι ἐν ῥωμημαῖο κατῆ
 ἕως ἡμεῶν τῶν ἀγγέλων ἐρχομένων καὶ ἐκοινηθῆσαν αὐτῶ
 περὶ πάντων, ὡν ὁ κύριος ἐμήνηεν αὐτῶ δι' αὐτῶν.

Ὁ δὲ ἀβιμέλεχ εἰλαβεν τὰ δύνκα τῶ καύματι, καὶ κατα
 θάμνηεν ἐκ τῆς δένδρος ἐκάθισεν ἐπὶ τὴν θεκλὴν αὐτῆ ἀναπαύ
 σαι ὄμιλον, καὶ κλήσας τὴν κεφαλὴν αὐτῆ ὑπὸ τὸν κόφρον τῶν
 δύνκων, ὑπνώσεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἐκ καὶ ἐκ ἐβυπνίσθη τῆς ἡμέ
 ρας αὐτῆ, κατὰ προσάειν αὐτῆ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπεν τῶ ἱεραμῆ, ὅτι
 ἦν αὐτῶν θεσπασθῶν. καὶ μετὰ ταῦτα ἀφῆθη αὐτῶ τῆ
 ἡμέρας αὐτῆ εἶπεν. ὅτι ἦν αὐτῶν ἐκοιμηθῆναι ὄμιλον, ἀλλὰ θεσπ
 ῆσθαι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπεν τῶ ἱεραμῆ, καὶ
 ἀκαλύψας τὸν κόφρον τῶν δύνκων, ἕρπεν τὰ δύνκα εἰσόντα τὸ
 ῥάλα καὶ εἶπεν, ἦν αὐτῶν ἐκοιμηθῆναι ἐπὶ ὄμιλον, ὅτι θεσπῆσθαι
 ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆ, διὰ τὸν λόγον ὃν εἶπεν τῶ ἱεραμῆ, καὶ ἀκαλύ
 ψας τὸν κόφρον τῶν δύνκων, ἕρπεν, ἀλλὰ φοβῆσθαι μήπως
 κοιμηθῶ καὶ θεσπῆσθαι τῆ ἐβυπνιάσθαι καὶ ἀλιγορῆσαι ἱεραμῆ

ὁ πατήρ μου. εἰ μὴ γὰρ ἐβόησεν ἐκ αὐτῶν ἀπελευθέρω-
σθαι ἡμᾶς. ἀναστὰς ἐν πορεύεσθαι τὸ κάρμα, καὶ ἀπελευθ-
ῆσαι κάρμα ὁ κόπος ἐστὶν καθ' ἡμέραν.

Ἐμερῶν ἐν ἧρει τὸν κάθινον τῶν βύκιων, καὶ ἐπέστηκεν
ἐπὶ τῶν ἰερῶν αὐτοῦ, καὶ εἰβήλας αὐτῷ ἱερὸν βαλῆμα, καὶ ἔκ-
ἔνω αὐτήν. ἔφη τὴν δικαίαν ἔπε τὸ φέρος αὐτοῦ, ἔπε πῶς ἔφη
καὶ εἶπε εὐλογητός κύριος, ὅτι μεγάλη ἔκστασις ἐπέπεδεν ἐπὶ
ἐμὲ θήμαρον. ἔκ ἐστὶν αὐτῇ ἡ πόλις ἱερὸν βαλῆμα, πεπλανημαί
διὰ τὸ εὖ εἶπε τὸ ἔπος, ἔφη ἦλθον ἐμερῶν ἀπὸ τοῦ ὑπνῶ μου,
καὶ βαρῆας ἔβησ τῆς κεφαλῆς μου, διὰ τὸ μη κοφραθῆναι
με, τὸ ὑπνῶ μου, πεπλανημαί τὴν ὁδοῦ. Θεουμῶσον εἶπεν
τῆστο ἐναντίον ἱερεμῶν, ὅτι πεπλανημαί. ἐξῆλθεν δὲ ἀπὸ τῆς
πόλεως, καὶ κατανοήσας ἴδεν τὰ θήματα τῆς πόλεως,
καὶ ἔπειτα αὐτῇ μεν ἔστιν ἡ πόλις, πεπλανημαί. καὶ πάλιν
ὑπέσφραγεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰβήλας καὶ εἶπενα ἔφη
τῶν ἰερῶν καὶ εἶπεν. εὐλογητός κύριος, ὅτι μεγάλη ἔκστασις
ἐπέπεδεν ἐπ' ἐμὲ. καὶ πάλιν ἐξῆλθεν ἔξω τῆς πόλεως, καὶ
εἶπενα τὰ θήματα τῆς πόλεως εἶδεν.

Καὶ ἐμῆκεν λυτῶμενος, μὴ εὖ εἶπε πῶς ἀπελευθέρω, καὶ ἀπε-
θῆκεν τὸν κόφινον λέγων. καθ' ἑσπῆμα ἴδε, ἕως ἔς κύπος ἄρη τὴν
ἔκστασις αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. καθ' ἑσπῆμα δὲ αὐτοῦ ἴδεν πῶς
ἔφημα ἔρχομαι ἐξ ἄφθου, καὶ λέγει αὐτῷ. ὅσοι λέγω πῶς
ἔφημα, ποία ἐστὶν ἡ πόλις αὐτῆ, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ γάρων
ἱερὸν βαλῆμα ἐστὶ τέκνον, καὶ εἶπε αὐτῷ ἀβιμάλεχ, πῶς ἐστὶν
ἱερεμῶν, καὶ βαρῶν ὁ ἀφθῆμα, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς πό-
λεως αὐτοῦ. ὅτι, ἔφη αὐρον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν ὁ πατὴρ βύτης
τῷ ἀβιμάλεχ, ἔκ ἐστὶν ἐκ τῆς πόλεως αὐτοῦ, ὅτι
θήματα ἐμῆμας τῶν ἱερεμῶν καὶ ἐπεφωτῆται παρ' αὐτοῦ
μετὰ τοῦ βύτου χρόνον. ἱερεμῶν γὰρ ἐβιβαλῶν ἐστὶ μετὰ

το λαὸς ἠχμαλωθῆναι ἠθαν γὰρ ὑπὸ ναβουχοδονόσου τοῦ βασιλέως. καὶ μετ' αὐτῶν ἔσιν ἱερέμας ἐναγγελιάσαντες αὐτοῦ. καὶ κατήχησάν αὐτοῦ τὸν λόγον.

lego "άνθρωπον
υβείσαι

Εὐδως δὲ ἀκούσας ὁ ἀδελφεὸς παρὰ τῆς ἑρησίας ἀνθρώπου εἶπεν· εἰ μή ἢς πρεσβυτέρη, καὶ ἐκ ἄξον ἀνθρώπου πῶς δὲ ὑβείσαι τὸν μέγιστον αὐτοῦ, ἵνα κατηγέλων βεβαίως εἴπω ὅτι μωμῆ. καὶ ὅτι ἀχμαλωτεύθη ὁ λαὸς ὡς βύβρω ἐν βαβυλώνα, εἰ ἦσαν οἱ καταρράκται τοῦ σῆως καταδόντες ἐπ' αὐτοῦ, ὅπως ἔστιν κάρπος ἐν βαβυλώνα ἀπελθεῖν αὐτοῦ. καὶ βύβρω, ὅτι ἀχμαλωτεύθη ὁ λαὸς ἐν βαβυλώνα. πόθεν γὰρ ἔσρα ἔσιν ἀφ' ἧ ἀπέσειλαμε ὁ πατήρ μου ἱερέμας ἐν τῷ χερσίον τοῦ ἀγγραῖου διὰ ὀλίγα βύβρω ἵνα διαώμεν τὰς νοσέων τοῦ λαοῦ. καὶ ἀπελθεῖν ἦνε γκα αὐτὰ, καὶ ἦλθον ἐπὶ τῆν δένδρον τοῦ καιμάου, καὶ ἐκείθεν τὸ ἀναπέουσαι ὀλίγα, καὶ ἐκείνη τὴν κεφαλὴν μου ἐν τῷ κόφινῳ καὶ ἐκαμήθην ὀλίγον. καὶ ἀπεκάλυψε τὸν κόφινον τῶν βύβρων, ὡς νομίζων, ὅτι ἐβράβυνα, καὶ εἶπον αὐτὰ, σάξονα τὸ γράλα καθὼς ἐξέλεξα αὐτὰ. βύβρω ἔγωγε ὅτι ἀχμαλωτεύθη ὁ λαὸς ἐν βαβυλώνα; εἰ δὲ ἄπιστος λαὸς καὶ ἴδε τὰ βύβρω, καθὼς βού ἐντέλλομαι. καὶ ἄνε, κάλυψε τὸν κόφινον τῶν βύβρων τοῦ γέροντος, καὶ εἶπον αὐτὰ σάξονα τὸ γράλα. ἰδὼν δὲ σῆως αὐτοῦ ὁ γέροντος εἶπεν.

forte "έπω

Ὡς γὰρ μετὰ αὐτοῦ ἦσθε εἰ, καὶ ἐκ ἠδίδηθον βε ὁ λαὸς ἵνα τὴν ἑρησίας τῆς πόλεως ταύτης. ἕνεκεν τούτου καὶ ἦνεκε τῆς γκα ἕκταθιν ταύτην ἐπὶ βε.

Ὡς γὰρ ἐτήκοντα καὶ ἐτήσθη ἀφ' ἧ ἀχμαλωτεύθη ὁ λαὸς ἐν βαβυλώνα. καὶ ἵνα μάθης τικνον ὅτι ἔληθον εἶθιν ἀπερλέγω βου, ἀνάβρω ἐν τῶν ἀγγρα καὶ ἴδε ὅτι γκα ἕφαση ἢ αὐξήθεις τῶν γεννηθῶν, ἴδε καὶ τὰ βύβρω ὅτι

ο καιρος αυτων εκ εστιν. τότε εκκρυβεν φωνη μεγαλη λει
 γων. ευλογησω δε ο θεος το εσθαι και της ηης, η αναπαυαν
 των ψυχων των δικαίων αν παρη τόπω. τότε λεγει τω
 ηηζαίω. ποιος εστι ο ηηζαιος. ο δε ειπεν ηηζαιος αν. δεστιν
 δωδεκατος, και παρως εκστα θυκα δαδωκαν τω ηηζαίω αν
 θρωπω και λεγει αυτω. ο θεος φυλαγωγηθει δε επι τη
 ανω ιερουσαλημ. μετα δε ταυτα εξηλθεν
 αβιμαελ εξω της πολεις και προηνευξαστο προς κυριον και
 ιδε ανηλθον κυριε ηηζαι και κρατησας αυτον της δεξιας
 χειρος απεκατισηθεν αυτον εν τον τοπον, οπως ην θυρεα
 καθεζομενος. εωρεν δε αυτον εν μημειω καθεζομενος,
 και εν τω δεωρηθη αληλως, ανεβλεψε θυρεα του οφθαλ
 μου αυτου, και ιδεν τα θυκα δεκαπαθμια εν τω κοφινω
 τω αυτου. και επηρεν τας οφθαλμους αυτου εν τον
 εθανον, και προηνευξαστο λεγων. εστιν θεος ο παρεχων
 μαδαπαροδιν τον αφρατωδιν αυτον. εσοιμαθον βασιτην,
 η καρδια μου, και ευφρανθη, και αγαλλια εν τω δεκηνηματι
 δε λεγων τω θαρκικω θεω δε, το πνευμα δε μου εστα
 φη εν χαρην. ερχεται γαρ ο ικανος και αρει δε εκ τω
 δεκηνηματος δε, εφραγγιζομεν βοι αμαρτια, αναφυξον
 εν τω δεκηνηματι δε εν τη παρθενικη δε παυμη. και
 πισωθον οτι ηηζαι. επιβλεπον επι τον κοφινον των
 θυκων, ιδε γαρ εξηκοντα εξ ετη εποικον, και εκ εμαρην
 θησαν, ελε ωξοδιν, αλλα σαξοδιν τω γαλακτος. εστιν
 ηηζαιος δε η βαρβη, εαν ποιηθω τα τρωστα χθεντα υπο
 τω σφιντε της δικαιοβυνης. Ο φυλαξας τον κοφινον των
 θυκων αυτος παλιν φυλαξει δε εν τη δωαρει αυτου.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς λέγει τῷ ἀδριέλῃ, ἀνάστη
 καὶ εὐξόμεθα ἵνα μωθήβει ἡμῶν ὁ κύριος τὸ πῶς δυνήσῃ
 ἀποσείλαι τὴν φάβιν ταύτην ἐς ἐρημίαν εἰς βαβυλῶνα διὰ
 τὴν θύκην τὴν νεομαίνην ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ. καὶ ἤρξατο βα-
 σαῆχ καὶ ἀδριέλῃ λέγοντες, ἡδύοα μὲς μεθ' ὁδοῦ μὲς καὶ
 κύριος, τὸ ἐκλεκτὸν φῶς τὸ ἐξελθὼν ἐκ σώματος αὐτοῦ. παρὰ
 καλῶ καὶ δόξα δὲ τῆς ἀγαθότητος. τὸ μῦθος ὄνομα
 δὲ ὁ εὐδὸς δυνάστη μωθῶν, ἀκέραιον τῆς φωτὸς τῶν ὁδῶν
 δὲ, καὶ γένε μωθῶν ἐν τῇ δυνάμει ἡμεῶν, τί ποιήσομεν
 καὶ πῶς ἀποσείλωμεν πρὸς ἐρημίαν εἰς βαβυλῶνα
 τὴν φάβιν ταύτην.

Ἐπὶ δὲ προβουχαίνῃ τὸ βασιλεὺς καὶ τὸ ἀδριέλῃ
 ὁ ἀγγελὸς κύριος ἦλθεν καὶ λέγει τῷ βασιλεὺς, ἀπάστας τῶν
 λόγων τούτων, ὁ θυμὸς τοῦ φωτὸς μὴ μωθῆσθε
 τὸ πῶς ἀποσείλαι πρὸς ἐρημίαν. ἐρχεται γὰρ πρὸς δεξιὰ τῶν
 φωτὸς αὐτοῦ, θυμὸς περικεφαλαίος ἐς ἐρημίαν, ὅτι ἐν
 τῇ ἐπιστολῇ, ὅτι εἶπατε τῷ κυρίῳ Ἰσραὴλ ὅτι ὁ γινόμενος
 ἐν ἡμῶν ἐξ ἐνος ἀφοριστήτω, καὶ ποιήσωμεν ὅκαταιτε ἡμέ-
 ρας καὶ μετὰ πάντα εἰδαξέτω ἡμῶν, εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν
 λέγει κύριος, ὁ μὴ ἀφοριζόμενος ἐκ τῆς βαβυλῶνος, ὁ μὴ
 ἐβέλθη εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἐπιτηρῶν αὐτοῦ τὸ μὴ ἀποδεχί-
 θῆναι αὐτοῖς αὐτοῖς τῶν βαβυλωνιτῶν λέγει κύριος.

καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ ἀγγελὸς ἀνέχωρθε ἀπὸ τοῦ βα-
 σαῆχ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπίστευεν εἰς τὴν διαβολὴν τῶν ἑβραίων
 καὶ ἤνεκε χάσθη καὶ μέλανον, καὶ ἔγραψεν ἐπιστολὴν λέγωντος.

βασιλεὺς ὁ δεῦρος τῶν δεξῶν γράφει τῷ ἐρημίᾳ τῷ ἐν
 τῇ ἀρχαλωσίᾳ τῆς βαβυλῶνος. χάρις καὶ ἀγαθία

ὅτι ὁ θεὸς ἐκ ἀφῆκεν ἡμᾶς ἐξελθεῖν ἐκ τῆς βυβλῆτος τῆς
 λυπηρῆς διὰ τὴν πόλιν τὴν ἐρημωθεῖσαν καὶ ὑβρισθεῖσαν.
 διὰ τὸτο ἐσπλαγχνιάθη ἐπὶ τῶν δακρύων ἡμῶν καὶ ἐμνήσθη
 ἀητῆς διαθήκης, ἧς ἐσθῆκεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν
 Ἰσραὴλ καὶ Βαακ καὶ Ιακώβ. ἀπέστειλεν γὰρ πρός με τὸν ἄγγελον
 αὐτοῦ, καὶ ἔπειν μοι τὰς λόγους τούτους, ἕως ἀπίστειλα πρός τοι.
 ἔστοι ἰβὴν οἱ λόγοι, εἰ ἰλάσῃ σε κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ. ὁ ἐξομῶν
 ἡμᾶς ἐκ τῆς ἀγυπτοῦ, ἐκ τῆς μεγάλης καμίνου, ὅτι ἐκ ἐφυλοῖ
 ἔσαστε τὰ δεκαπέντε αἰῶνες. ἀλλ' ὑψώθη ἡ καρδία ὑμῶν καὶ ἐστρά-
 χη λάβατε ἐνώπιόν μου. καὶ ἐν ὄργῃ καὶ θυμῷ παρέδωκα
 ὑμᾶς τῇ καμίνῳ ἐν βαβυλώνα. ἐὰν ἐν ἀκέρει τῆς φωνῆς
 μου λέγῃ κύριος ἐκ στόματός ἱερέως τὸ παράνομόν μου. ὁ ἀκέρει
 ἀφῆκεν αὐτὸν ἐκ βαβυλώνας. ὁ δὲ μὴ ἀκέρει ξενὸς γενήσεται
 τῆς ἐστραβλήου. δοκιμάσει δὲ αὐτοὺς ἐκ τῆς ὕδατος τῆς ἰσ-
 δάνου. ὁ μὴ ἀκέρει φανερὸς γενήσεται τούτο τὸ θεμλίον ἐπὶ
 τῆς μεγάλης θύρας τῆς πόλεως.

Καὶ ἀνέστη βαβυλὼν καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς μηρυκίης καὶ ἶδεν
 τὸν ἀέτονον καθήμενον ἐπὶ τῆς μηρυκίης καὶ ἀπακρίθει
 ἀνθρώπινη φωνὴ δαέτος ἔειπεν χαῖρε βαβυλὼν. ὁ οἰκόντομος τῆς
 πίστεως, καὶ ἔειπεν αὐτῷ βαβυλὼν ὅτι ἐκλεκτοὶ εἰδὺ ἐκ πάντων
 τῶν πλείων τῶν ἐστραβ, ἐκ γὰρ ἀγῆς τῶν βυβλῆθων θύρας
 θηλῶν ἐστίν. δείξον μοι εἴ τί ποιῆς ἐν ταῦθα, καὶ ἔειπεν αὐτῷ ὁ
 ἀέτονος. ἀπέσπλην εἰδὺ τῶν βυβλῆθων, ὅπως πάσαν φάβιν ἢ ἄλλω,
 ἀποστείλης δι' ἐμοῦ. καὶ ἔειπεν αὐτῷ βαβυλὼν, εἶδὲ δουγβαθὺ
 ἐπαρῆ τὴν φάβιν ταύτην τῶ ἱερέμια ἐν βαβυλώνα, καὶ ἔειπεν
 ὁ ἀέτονος, εἴ τούτο γὰρ ἀπέσπλην. καὶ ἔγραψεν βαβυλὼν τὴν ἐπιστολὴν καὶ
 τὰ δύκα ἐκ τῆς κοφίνου τῆς ἀβιμείδου, ἔδωκεν αὐτὰ εἰς τὰς

10.
 τῆς ἀρχῆς τῆς ἀστῆς καὶ εἶπεν. βοὶ λίγω ὁ βασιλεὺς τῶν πετεινῶν,
 ἀπαλίδε εἰ ἐρήμη καὶ κατ' ἤμερας, καὶ τὴν φάβιν ἄνεγκε μετὰ
 εἰς βαβυλῶνα καὶ μετὰ ἁμοιωθῆς τῷ κόρακι οὗ ἐξασπίσειεν
 Νῦν ἐκ τῆς κίβωτος καὶ ἐκ ἀπασφάθη. ἀλλ' ἁμοιωθῆτι τῆ
 περισσῆ, ἢ τῆς ἐκ τρίτης φάβιν ἠνεγκε τῷ δικαίῳ Νῦν.
 ἔτιως καὶ βυ ἄρον τὴν φάβιν ταύτην καὶ τὴν ἀγγελίαν πρὸς
 ἱερεῖαν, καὶ τὸν ἱερέμιον τοῦ βυ. αὐτοῦ. ἵνα εἰ βυ μὴ γὰρ
 ἄρον τῆς χαρῆς αὐτῆς τῷ λαῷ καὶ τῷ ἀκλεκτῷ τῷ δεῶ. καὶ
 εἰς κικλῶσθε βεῖ πάντα τὰ πετεινὰ τῆς ἐρατῆς, καὶ θέλωται
 παλεμίδα μετὰ βε, ἀρῶν γὰρ τι, καὶ ὁ κύριος δύναι βε
 δύναι μετὰ καὶ μετὰ ἐγκλίνας δεξιά μετὰ ἀρῶν γὰρ, ἀλλ' ὡς
 βεῖλοι ὑπάγον ὁρθῶς εἶθις ἀπαλίδε ἐν τῇ θυμῶν τῷ δεῶ,
 καὶ ἔσα ἡ δόξα τῷ δεῶ εἰ πάθῃ ὁ δῶ ἦν πορεύθῃ.

Τότε ὁ αἰετὸς ἀπεφάθη ἔχον τὴν ἐπιστολὴν ἐν τῷ τῆ
 χήλῳ αὐτοῦ, καὶ ἀπῆλθεν εἰς βαβυλῶνα, καὶ ἀλδῶν ἐκάθισεν
 ἐκείνῃ ἐπὶ σὺλῳ ἔξω τῆς πόλεως εἰς ἐρημιαν τόπον. ἀκόπηθε
 δεῖκα εἰς τὴν παραλθῆ ἱερεῖας ἐκ τῆς πόλεως.

Καὶ εἶδ᾽ αὐτοὶ καὶ ὁ λαὸς ἐξήρχοντο ἄμα μετὰ τὸν
 ἔξω τῆς πόλεως. ἠτήθητο γὰρ ἱερεῖας πρὸς τὸν βασιλεὺς
 Ναύσχοδοροβὸν λέγων. δὲ μοι ἴσασιν, ὅπως θαυμῶ τῆς
 νεκρῆς τῆς δεῶ με, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἀπερχο
 μένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἐκράκεν ὁ αἰετὸς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ
 λέγων. βοὶ λίγω ἱερεῖα ὁ ἀκλεκτῷ τῷ δεῶ ἀπαλίδε καὶ
 δύναι μετὰ τὸν λαὸν ἔχον μετὰ καὶ τέκνα. καὶ κατήλθον ὅπως
 ἦν ὁ αἰετὸς, καὶ κατέβη ὁ αἰετὸς ἐπὶ τὸν τῆν ὡς τὰ ἄνε
 ἔθῃ. τότε δὲ ἐγένετο ἵνα πισυθῶσιν. ἐδαρῶσιν δὲ πᾶς ὁ λαὸς
 ἐπὶ τῷ γεγονότι λέγοντες. ἔτι ὁ δεῶς ὁ δῶ φωνῆ τῶν πατέρων
 ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς ἠνεγκάδοι ἀπο τῶν θεῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀγγελῶν
 ἀκούσας δὲ ἱερεῖας ἐδοξάζαν τον θεόν, καὶ ἀπαλδῶν συνηῆσαν τον λαὸν δύναι

τὰ κλαυθίωνων
 μετὰ τῆς νεκρῆς
 ἦλθον κατένοστι
 τῶν ἀστῆς. καὶ
 λδῶ, καὶ ἔλθα
 ἐνταῦθα, ἵνα
 ἀκούσῃ τῆς
 ἀκούσας δὲ ἱερεῖας

ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ διαμιμήσθαι, καὶ ἀφάνη ἦν διὰ τὸ ἀπὸ
 καὶ ἔπειτα ὁ αὐτὸς, βοὶ λέγω ἰερεμίας, ἰδῶν τοὺς ἄλλους ἐπιστολὴν
 ταύτην, καὶ ἀνεγνωσθῆ αὐτὴν ἐν τῷ λαῷ. Λύβαν
 ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀπέκρινε τῷ λαῷ. ἀπέδαν δὲ ἅπας ὁ λαὸς
 ἔκλαυον καὶ ἐπέθηκαν χεῖρ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. καὶ λέγει
 γέγονεν τὸ ἰερεμίας. ἔδωκεν ἡμᾶς καὶ ἀπαγγέλλον ἡμῖν τὸ
 ποιήσωμεν. πῶς εἰβήσωμεν πάλιν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. λέγει
 πρὸς αὐτοὺς ἰερεμίας.

Πάντα ὅσα ἠκέσθατε
 φυλάξετε, καὶ εἰσάγετε ἡμῖν κύριος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν.
 ἔγραψε δὲ ἰερεμίας ἐπιστολὴν εἰς ἰερσβαλὴμ πρὸς βασιλῆα
 καὶ ἀδελφεὶ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ, τῶν θλίψεων ταλαιπωρίας
 ἐπάντῶν. τὸ πᾶν ἐληφθήσαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν χαλδαίων
 ὡν. καὶ τὸ πᾶν ἕκαστος εἰδῶρι τὸν πατέρα αὐτοῦ δεδουλωμένοι.
 καὶ ὁ πατήρ τὸ τέκνον εἰδῶρι παραδοθέντα εἰς τιμωρίαν. αἶ
 ἐν ἰδύσει τὸν πατέρα αὐτοῦ παραμυθούμενον τὰ πρὸς ὠπα αὐτῶν
 ἔδκεπον ἵνα μὴ ἴδῃ τὸν υἱὸν τιμωρῆμενον. καὶ ὁ θεὸς ἐφύ
 λαξεν καὶ ἔδκεπαθεν δι' ἵνα μὴ ἴδῃ ἡμᾶς τιμωρῆμενος.
 καὶ μνησκόμενος ἐσέταξεν καὶ ἐπέστρεφον εἰς τὸν οἶκον
 ἡμῶν δεδουλωμένοι. νῦν δὲ δεήθητι εἰς τὸν τόπον ὅπως εἶδὺ καὶ
 ἀδελφεὶ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τούτου, ὅπως εἰσάγεσθε ἡμῖν
 ἡμῶν καὶ ἐξέλθωμεν ἐντεύθεν. λέγω γὰρ βοὶ, ὅτι τὸν χρόνον
 ὃν ἐποίησαμεν ἐπάντῶν κατέχουσιν ἡμᾶς λέγοντες. ὅτι εἴπατε
 ἡμῖν ἐκ τῶν ὕδων βιῶν καὶ τὴν ὕδην τὸ δεῖ εἶναι. καὶ
 ἀλείψομεν αὐτοὺς. πῶς ἄδωμεν τὴν ὕδην κυρίου ἐπιγῆς
 ἀποστρέφας ὄντες. καὶ ὅπως εἴδωμεν τὴν ἐπιστολὴν εἰς τὸν βασιλεῖον

ἐς αὐτὸν ὁ ἱερεμίας λέγων. ἀπέλθε ἐν ἀρήμῃ. ἐπιθκέψῃται
 ἡ ψυχή σου ἀμφὸς πέτρης ὁ κύβητος. καὶ ἐπατάλη ὁ ἀσπίς, καὶ εἰβήθη
 δὲν αὐτὸν ἱερεβαλὴμ, καὶ ἔδωκεν τὴν ἐπιστολήν τῷ
 βασιλεῖ καὶ λέβας ἀγγέλω καὶ καταφώληθεν αὐτὴν καὶ ἐκλαυθεῖν
 μάλιστα ἀκέσθας τὰς κακώθει τὸ λαόν.

ἱερεμίας δὲ ἄρας τὰ βύκια ἔδωκε τοῖς υἱοῖσι τῆς λαῶς
 καὶ ἔμειπεν διδάσκων αὐτοὺς τὸ ἀπέχεσθαι ἀλιουργμάτων
 τῶν ἐθνῶν τῆς βαβυλωνίας. ἤνεκτο δὲ ἡ ψυχή σου ἢ ἐξέσθην
 κύβητος τὸν λαόν ἐκ βαβυλωνίας καὶ εἶπεν ὁ θεὸς πρὸς ἱερεμίαν
 καταβύ και λαὸν καὶ δύναι ἐπὶ τὸν ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν τῷ
 λαῷ ὁ θεὸς καταλειψάτω τὰ ἔργα τῆς βαβυλωνίας, καὶ
 τοὺς ἄρτους τοὺς λαβόντας ἐξ αὐτῶν γυναῖκας, καὶ τὰς γυναῖ
 νάκας τὰς λαβέσθας ἐξ αὐτῶν ἄρτους καὶ λαπαράδωβον
 οἱ ἀκέσθεις θεοῦ. καὶ ἄρον αὐτοὺς εἰς ἱερεβαλὴμ, τοὺς δὲ μὴ
 ἀκέσθεις θεοῦ μὴ εἰσβαλεῖς αὐτοὺς ἐκεῖ. ἱερεμίας δὲ ἐλάλη
 θέν τὰ ρήματα ταῦτα πρὸς τὸν λαόν. καὶ ἀναστάντες
 ἦλθον πρὸς τὸν ἰσραὴλ τὸ περάβον. λέγων αὐτοῖς
 τὰ ρήματα ἃ εἶπεν κύριος πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ ἔμειβεν
 ἐξ αὐτῶν ἕκ ἡμέτερον ἀκέσθας τῷ ἱερεμίᾳ, ἀλλ' εἶπον
 πρὸς αὐτὸν. ἢ μὴ καταλείψωμεν τὰς γυναῖκας ἡμῶν
 εἰς τὸν ἀβύσσον, ἀλλ' ἀποσφύρωμεν αὐτὰς μετ' ἡμῶν εἰς
 βαβυλωνίαν. εἰσαβάν ἔν τὸν ἰσραὴλ, καὶ ἦλθον εἰς ἱερε
 βαλὴμ, καὶ εἶπεν ἱερεμίας καὶ βασιλεῖ καὶ ἀγγελοῖσι
 γούσι. ὅτι πᾶς ἀθέσπτος ὁ κοινῶν βαβυλωνίταις
 ἢ μὴ εἰβήθη εἰς τὴν πόλιν ταύτην. καὶ εἶπον πρὸς

ἀνάστηθι

αὐτοὶ ἀναστάντες ἐπιστρέψωμεν εἰς Βαβυλῶνα εἰς τὸν τόπον
καὶ τὴν πόλιν ἡμῶν, καὶ ἐπισκευθῶμεν.

Ἐλάτωσαν δὲ αὐτῶν εἰς Βαβυλῶνα ἐξ ἡλίου οἱ βασι-
λεῦσται εἰς βωάνησιν αὐτῶν λέγοντες. Ἐμὴ ἐβέβηθα εἰς
Βαβυλῶνα εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν. ὅτι ἐμυθήσατε ἡμᾶς καὶ
κρυφῆ ἐξήλθε ἀφ' ἡμῶν, γνώσεις ἔν ἀνέστρεψαν καὶ ἤλθοι,
εἰς τόπον ἔρημον, μακροῦ ἐν ἐρεσβαλήμ. καὶ ἠκοούνη-
σαν αὐτοῦ πόλιν, καὶ ἐπωταμάσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ βαμαριου.

ἀπέστειλαν ἔν πρὸς αὐτοὺς ἱερεῖας τὸν ἀβιμίλεχ λέγων,
μετανοήσατε, ἔρχεται γὰρ ἄγγελος τῆς δικαιοσύνης, καὶ
ἐβάξεν ἡμᾶς εἰς τὸν τόπον ὑμῶν τὸν ὑψηλόν. ἔμνησαν
δὲ οἱ τῆς ἱερείας χαίροντες, καὶ ἀναφέρουσι θυτίκας
ὑπὲρ τοῦ λαοῦ τῆς ἡμετέρας. ἐγένετο δὲ τῆ δεκάτῃ ἡμέρᾳ αὐτῆς
νῆκεν ἱερεῖας μόνος θυτίκας, καὶ ἤνυστο ἐν χῆν εἰς ἀνε-
λήφθη λίθων. ἄρισ, ἄρισ, ἄρισ, τὸ θυμῆμα τῶν δειδύκον-
των ζώντων, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν τὸ φροσῆνον με εἰς
δ' ἀναληφθῶ πρὸς δε περὶ τῆς ἐλπίδος παρακαλῶ περὶ
ἄλλης ἐνώθια θυμῆματος. καὶ ἡ βασιλῆτη οὖς Μιχαὴλ
ὁ ἀρχάγγελος τῆς δικαιοσύνης. ἀνοίμων τὰς πύλας τῆς
δικαιοσύνης εἰς ἀνεκείνην τῆς δικαίας. παρακαλῶ δε
κύριε παντοκράτωρ πάνης κτίσεως, ὁ ἀγίνης καὶ ὁ ἀπερι-
νόητος, εἰ πάνα κτίσις κέκρηται ἐν αὐτῷ πρὸς τὰ γενέσθαι.

Ταῦτα λέγονται τῆς ἱερείας ἱσαμένους ἐν τῷ θυτίκῃ
φῶς μετὰ βαρεχ, ἤνυστο ὡς εἰς τὸν παραδόντων τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ. καὶ ἔμνησαν βαρεχ καὶ ἀβιμίλεχ κλάουτος

και ληθοντες μεγαλη τη φωτι. οτι ο πατηρ ημων εδουλεν
 ο ιερους της δεσ. καταλιπεν ημους και επηλθεν. ηθεσθενε
 και ο λαος της κλαυθμου αειταν, και εδραμον επι αυτους
 παντες, και ευρον τον ιερεμian κειμενα χαμηλη τεθνη
 κοτα, και διεσρηξαν τα υματα αυτων, και επιθηκαν
 χον επι τας κεφαλαι αυτων, και ακλαυθον κλαυθμον
 πικρον και μισα ταυτα ητοιμασαν αυτω, ινα κηδυνωσιν
 αυτον. και ιδε φωνη ηλθεν λεγοντα. μη κηδυνετε τον ετι ζωντα.
 οτι η ψυχη αυτου εβαρχειται εν τη ζωη αυτου παλιν. και
 ακεθωντες της φωτης. εκ εκηδυνσαν αυτον. αλλ εμεινε
 περι κυκλω της βηνωματος ημερας τρεις ληθοντες
 τας ανωρας μεχρι αναστηναι. εγενετο δε μετα τριω ημε
 ρας εβηλθεν η ψυχη αυτου. ως το βωμα αυτου. και εστη
 φωνη την φωνην αυτου εν μεσω παντων, και ειπεν. εγω
 φωτη δεξαβατε τον δεον παντες, δεξαβατε τον δεον και
 τον υιον της δεσ τον εξυπνιζοντα ημους θυβεν χρισον
 το φως το αιωνιον παντων, ο αβθεσαι λυχνου, η ζωη
 της πισεως. γινεμναρ μετα της κατης της δεσ αλλα ετη
τος και ερχεται ει την γην των δενδρων της ζωης το
 αρμυρω της παραδειδου φαιενθεν, και ποιησαι παντο
 γενετα τα ακαριπα ποιηθα καρπες. και αυξηθηθονσαι και
 βλασηθεσιν και βεβλασηκοτα και ρυπα λυχνοντα και κινοντα.
 ιδωκαμεν το πελας ημων τω αερι ποιηθαι αυτα εξησαν
 θηναρ μετα το υψοι της κλαδων αυτων και ποιηθαι αυτα

κρηθῶναι το δένδρον τὸ σηριχθῶν καὶ τὸ κόκκινον ἢ κρηθῶν
 λευκογενήβεται. καὶ ὁ χιὼρ μαλακνθήβεται τὰ γλυκεία
 ἕλαια ἄλμυρα γενήβονται ἐν τῷ μεγάλῳ φῶτι τῆς εὐφρο
 θύης τῆ θεῆ, καὶ ἀπορήβαι τὰς νήβας τῆ παίβαι καρπῶν.
 ἐπὶ τῷ λογῷ τῶ σόματι τῶ Χριστῆ αὐτῶ. αὐτῶς γὰρ εἶβαι,
 κεύβεται καὶ ἐξελεύβεται καὶ ἐπιλέξεται ἑαυτῷ τὸ ἀπο,
 σόμας, ἵνα εὐαγγελίζονται ἐν τοῖς ἔθνεσι, ὅν ἡμῶ εὐαγγα
 κευκωμένον ὑπὸ πατρί αὐτῶ εὐχόμενον εἰς τὸν
 κόσμον ἐπὶ τὸ ἄρῶ τῶν ἰλαγῶν καὶ ἡμῶ πλήβαι τὰς
 πεινῶβαι εὐχῶν.

Ταῦτα λέγονται ἰερειῶς περὶ τῶ ἡε τῶ θεῶ ὅτι
 ἐρχεται εἰς τὸν κόσμον ἀγγέλιος λαὸς καὶ εἶπεν. ταῦτα εἶπεν
 τὰ φήματα πάλιν τὰ ὑπὸ ἡβαῖς τῶ ἡε ἀμῶς εὐρημῶ,
 να λέγονται. ὅτι ἴδαν τὸν θεὸν καὶ τὸν ἡὸν τῶ θεῶ, αὐτῶν
 καὶ μὴ ἀποκτείνωμεν αὐτὸν τὸν ἐκείνῳ θανάτῳ, ἀλλὰ
 λιθοῦ λιθοβολήβωμεν αὐτὸν. ἐλυπήθησαν δὲ βαρὲχ καὶ
 ἀβημῶλεχ, ὅτι ἡθελοῦ ἀκῶβαι τὰ μωσήρια ἢ ἴδαν. ποῖς
 λέγει αὐτῶ ὁ ἰερειῶς διωπήβαιτε καὶ μὴ κλύβαιτε.
 ἢ μὴ μα ἀποκτείνωβιν, εἰς ἢ πάντα διηγήβωμεν ἡμῶν.
 εἶπεν δὲ αὐτῶ ἐνέκατε μοι λίθον ὧδε. καὶ ἐσηβεν
 αὐτὸν καὶ εἶπεν τὸ φῶ τὸ ἀληθινὸν ποιήβον τὸν λίθον
 ἴβον κατ' ἀμῶστητα μωγενιά, εἰς εὐῶ ἴβον μωσή
 ρια διηγήβωμαι τῷ βαρὲχ καὶ τῷ ἀβημῶλεχ. ποῖς ὁ
 λίθος διὰ προσώματος θεῶ ἀνέλαβεν τὴν ἀμῶσβιν τῶ

ἱερεῖς. καὶ ἐλιθοβόλον αὐτὸν νομίζοντες ὅτι τὸν ἱερεῖα
μίαν λιθάξου, ὃ δὲ ἱερεῖας παρέδωκεν τὰ μυστήρια
ἡ ἴδεν τῷ βασιλεὶ καὶ τῷ ἀθεμιδέει

Καὶ μετὰ ταῦτα ἦλθεν καὶ ἔστη ἐνώπιον τοῦ λαοῦ
ἐκτελέσας τοὺς λόγους τῆν σκορμίαν αὐτῆ. ἐβόησαν δὲ οἱ
λίθοι λέγοντες. Ἐμμεσοὶ ἡμεῖς Ἰσραὴλ διὰ τὴν λιθοβολεῖτε
με νομίζοντες, ὅτι ἐγὼ εἶμι ἱερεῖας. ἰδὲ γὰρ ἱερεῖας
ὡς τὸ μέτρον ὑμῶν ἰσαίαι, ὡς ἴδον δὲ αὐτὸν εὐθέως
ἐβόησαν πρὸς αὐτὸν μετὰ πολλῶν λίθων, καὶ ἀπληρώθη
αὐτῷ ἡ δικαιοσύνη ὅτι εἰς προφήτου ἐλιθοβόλησαν
καθὼς ἔπειν ἡ γραφή. Καὶ ἐλθόντες βασιλεὶ καὶ
ἀθεμιδέει ἔθαψαν αὐτὸν, καὶ λαβόντες τὸν λίθον
ἔθηκαν ἐπὶ τὸ μνήμα αὐτοῦ. ἐπαγγέλαντες ἕως.
Ὁ λίθος ἔστος ἔστιν ὁ βοηθὸς ἱερεῖς, καὶ τὰ λοιπὰ
τῶν λόγων αὐτῆ καὶ ἄπει γέγραπται ἐν τῇ ἐπιστολῇ
βασιλεὶ.

τῷ δὲ θεῷ ἡ δόξα εἰς τὸν αἰῶνα
ἀμήν.

Justinus martyr dialogo cum Tryphone
gemulis vocat λόγους ἱερεῖς τῶ προφήτου
& quia judaei illos non recipiunt, idcirco
ex eis negat se ἀποδείξιν περὶ τοῦ Χριστοῦ
facturum.